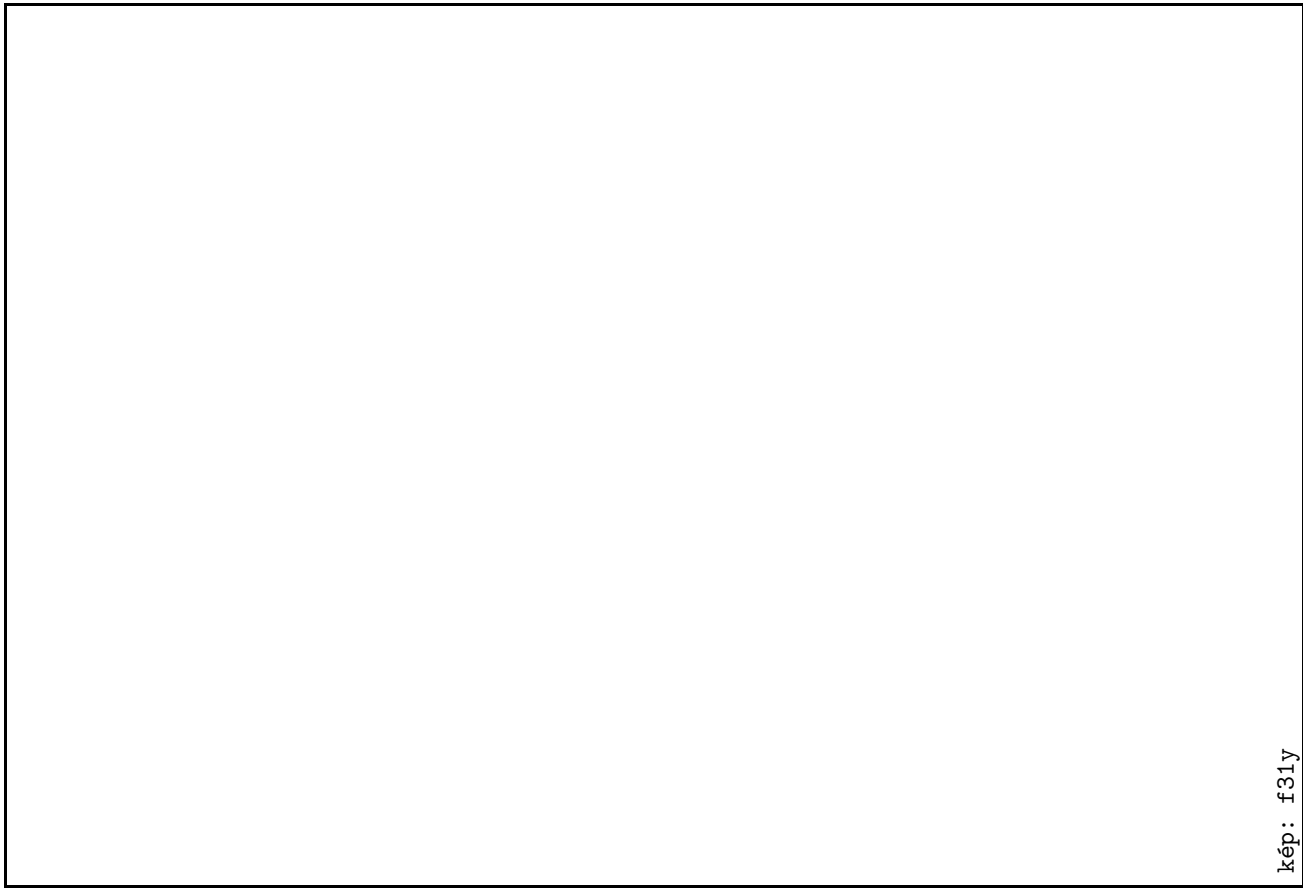

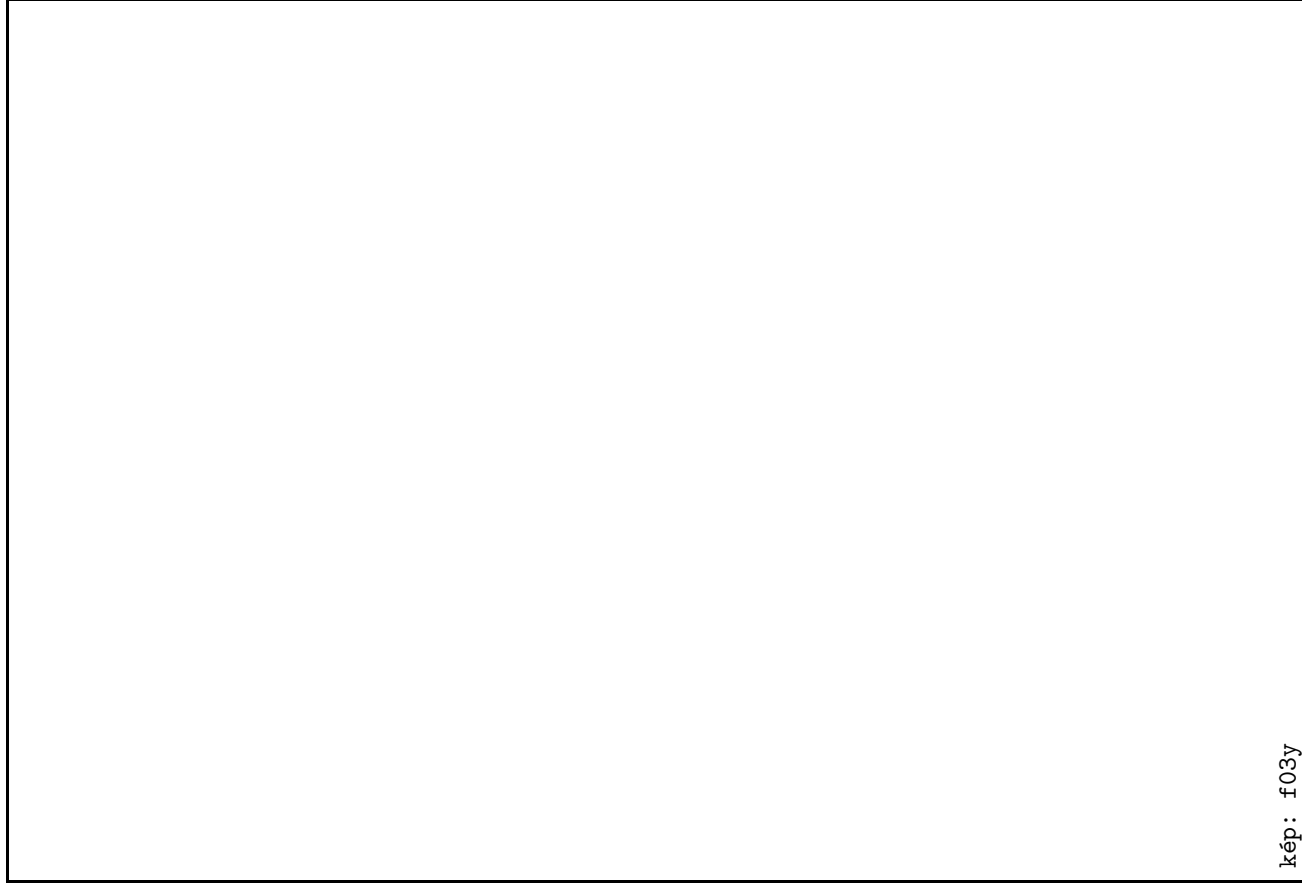
kép: f02y

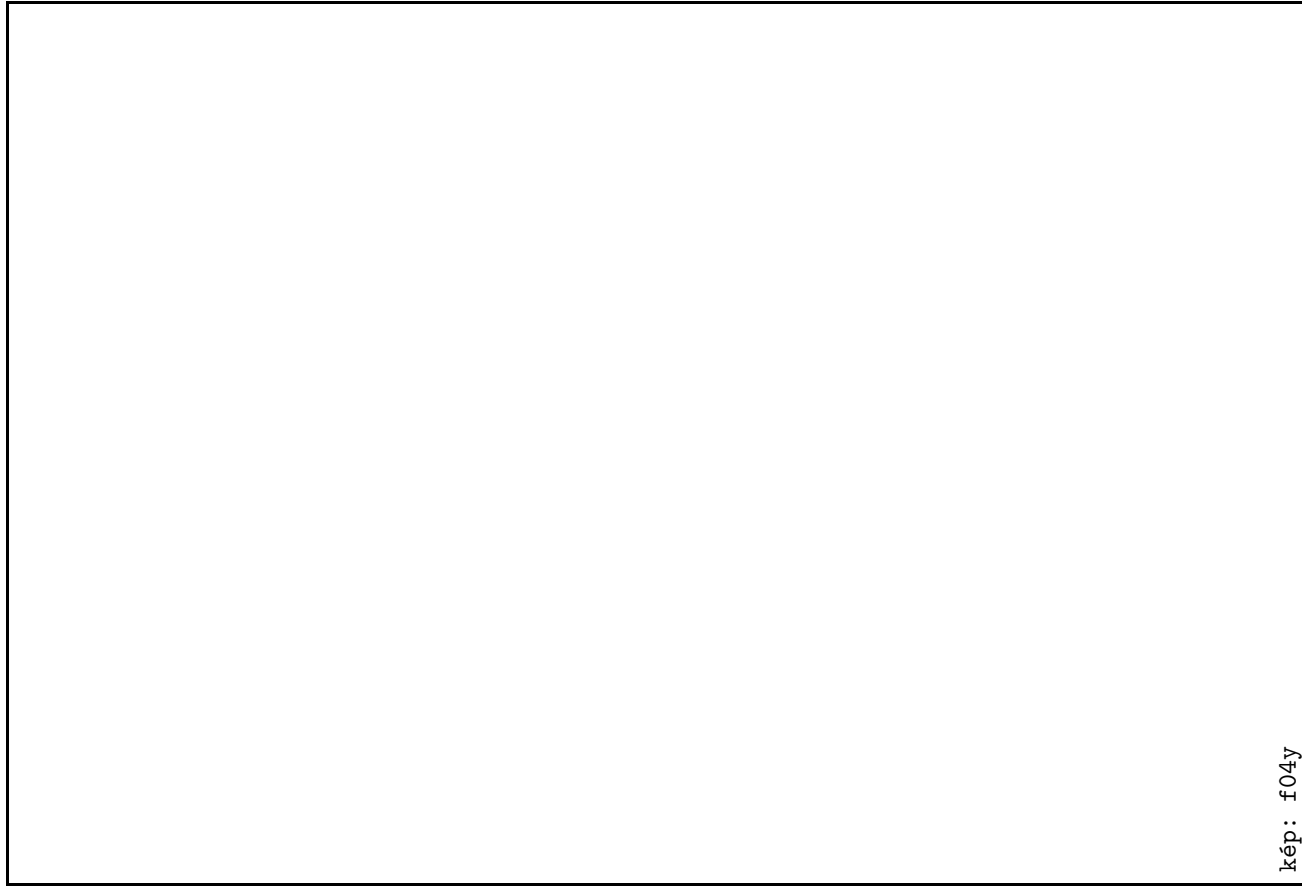
kép: f31y

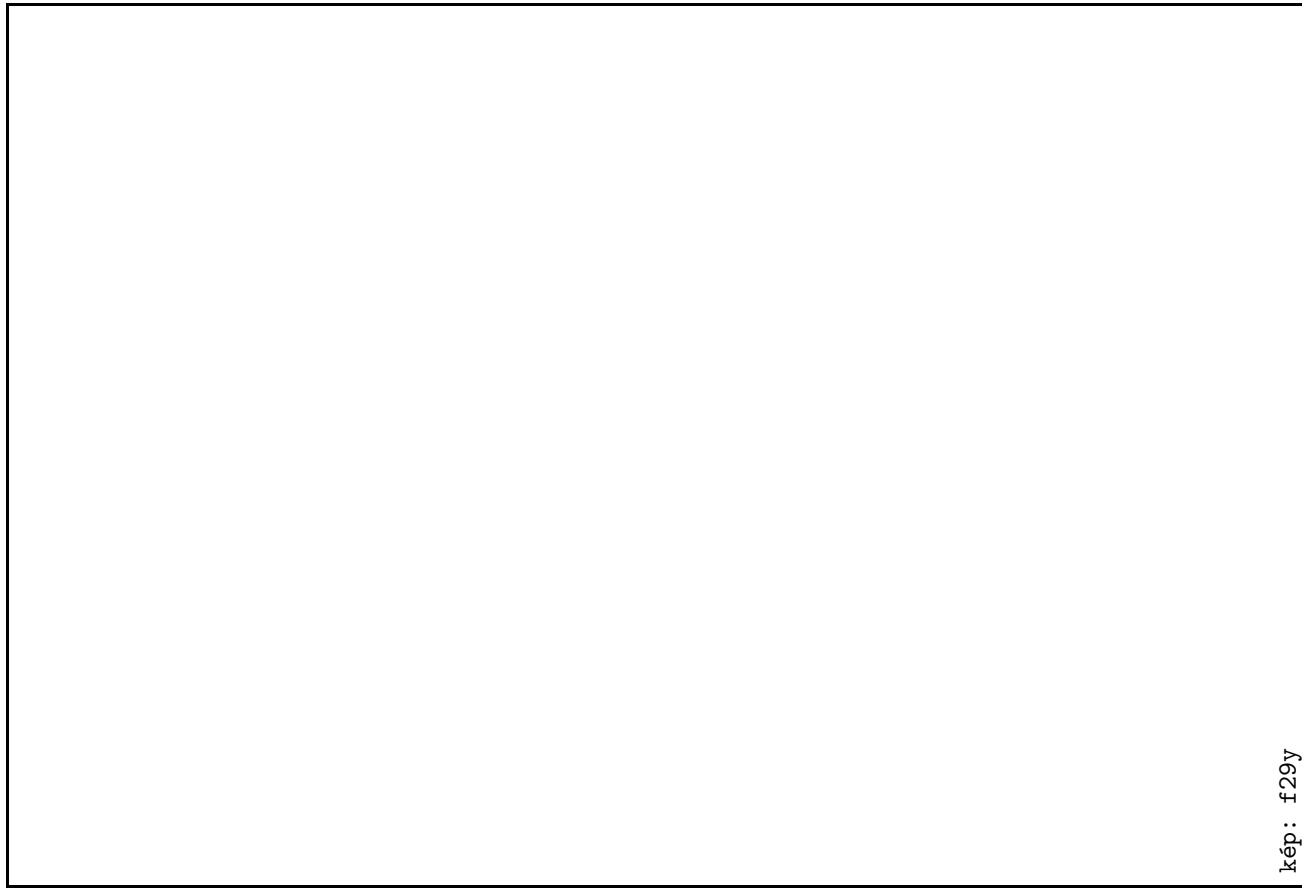
kép: f30y

kép: f03y

kép: f04y

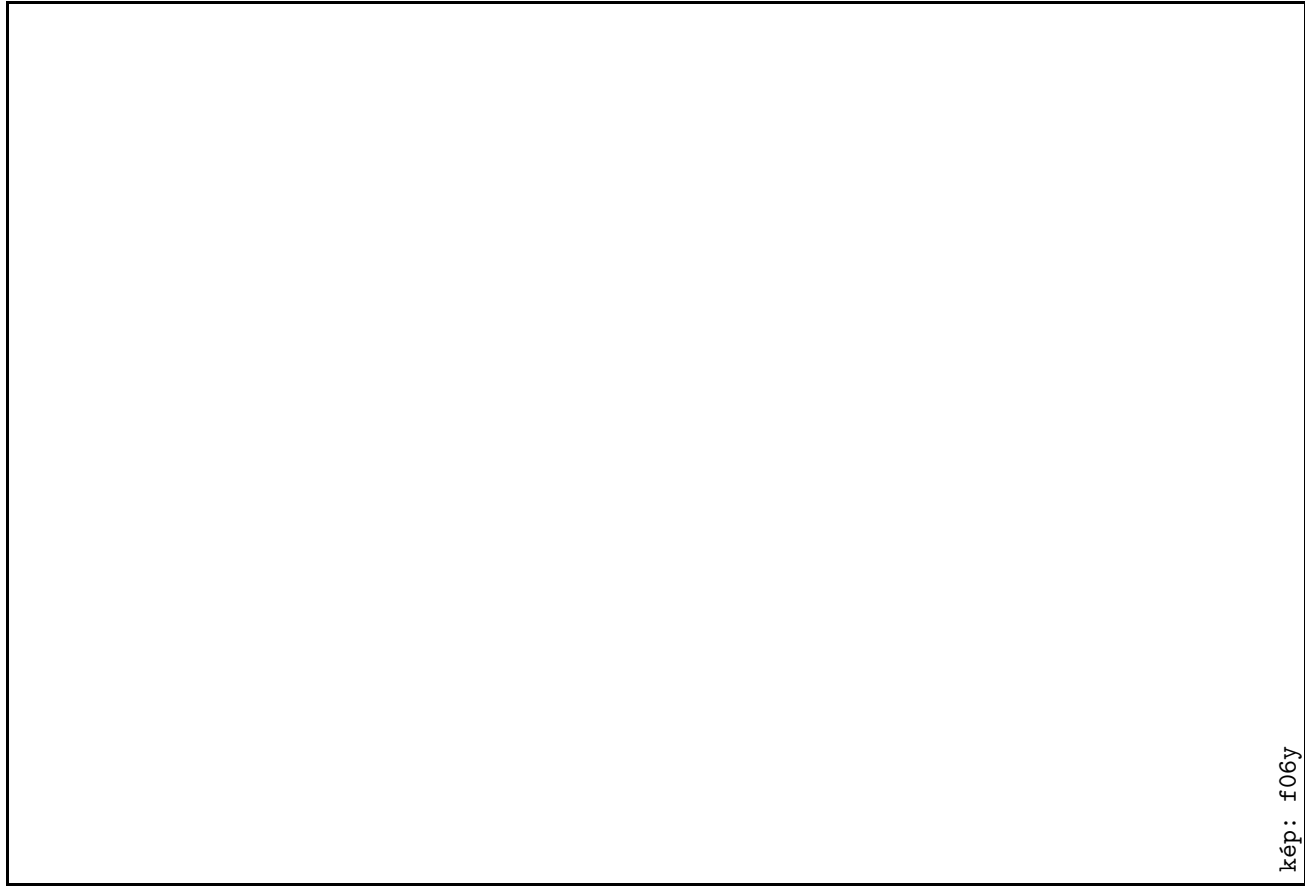
kép: f29y

kép: f28y

kép: f05y

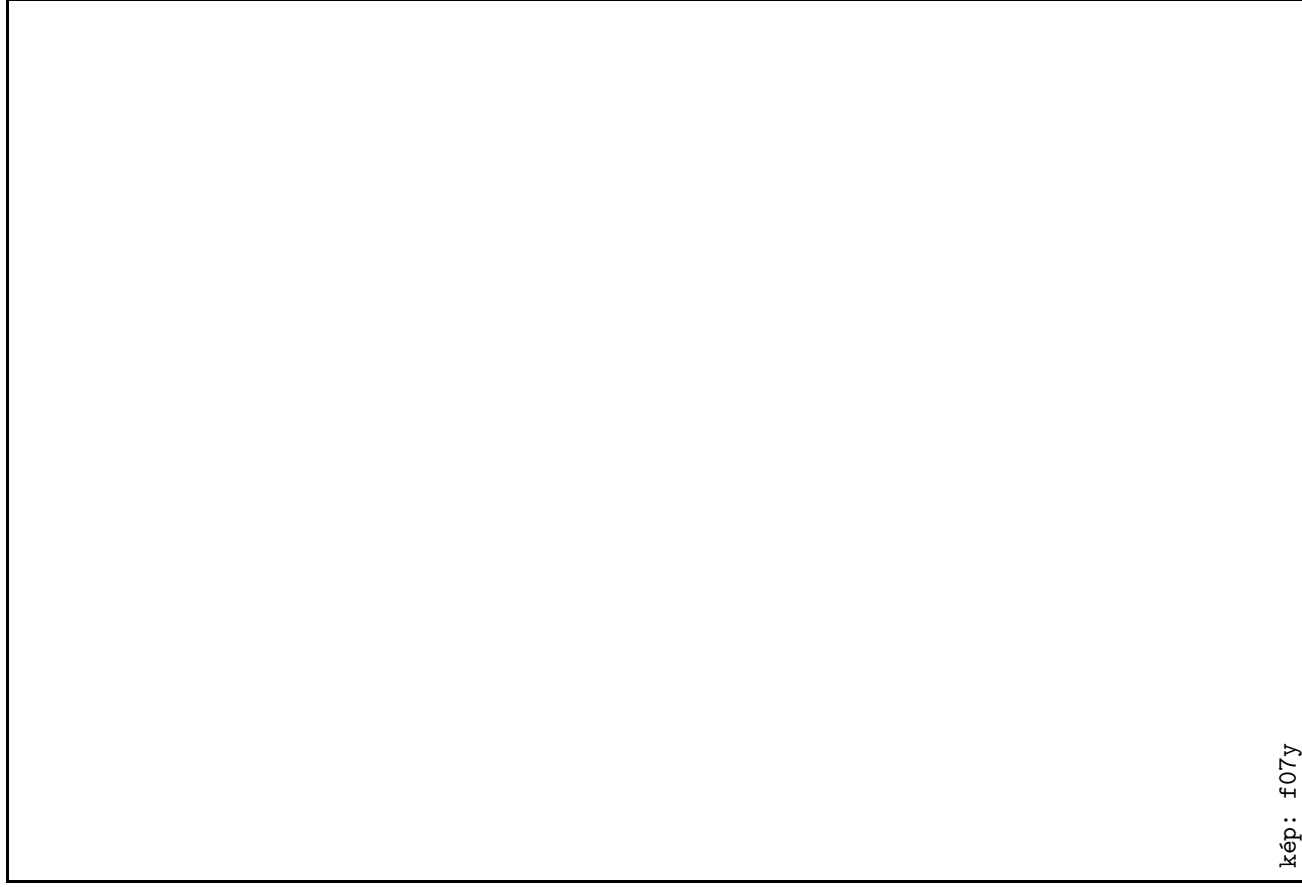
kép: f06y

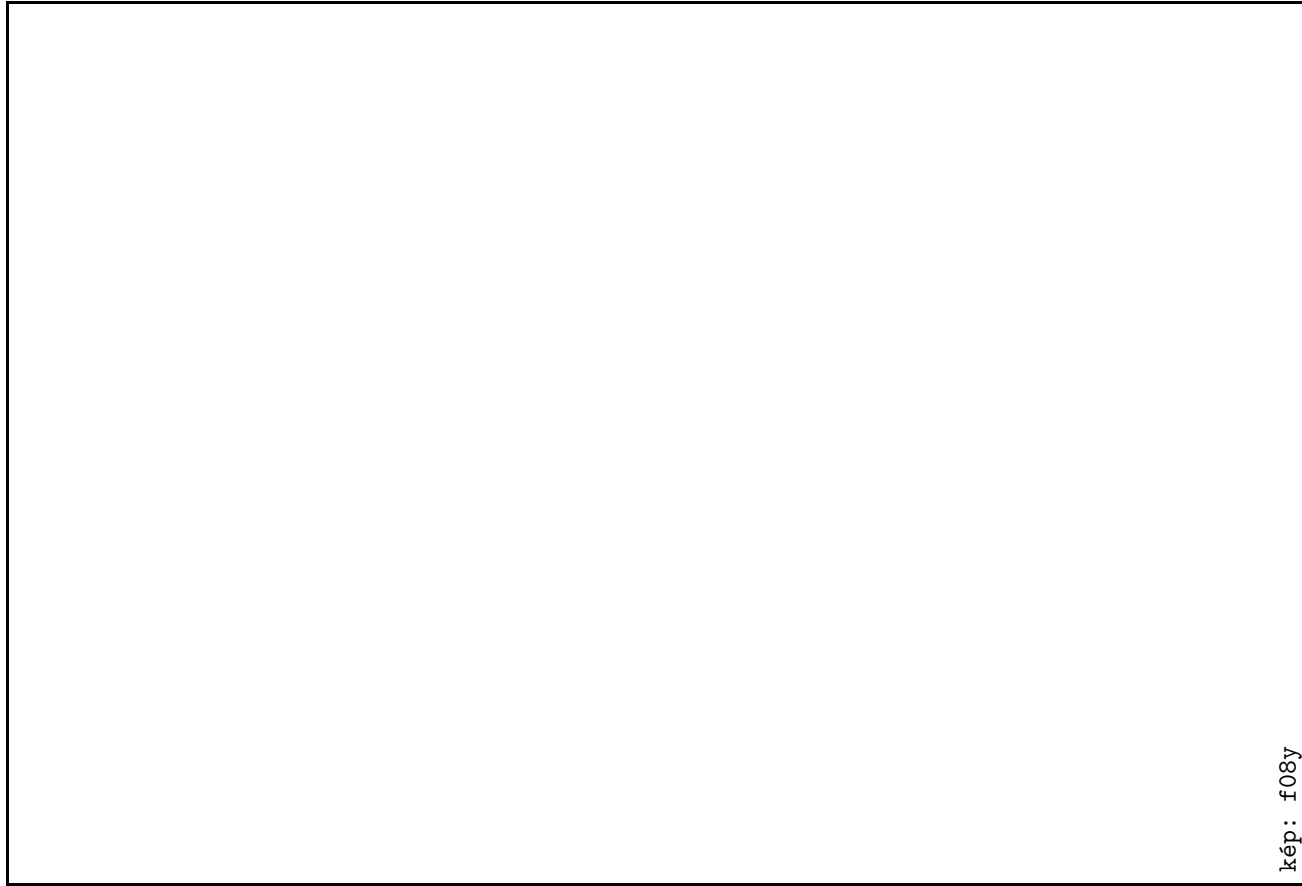
kép: f27y

kép: f26y

kép: f07y

kép: f08y

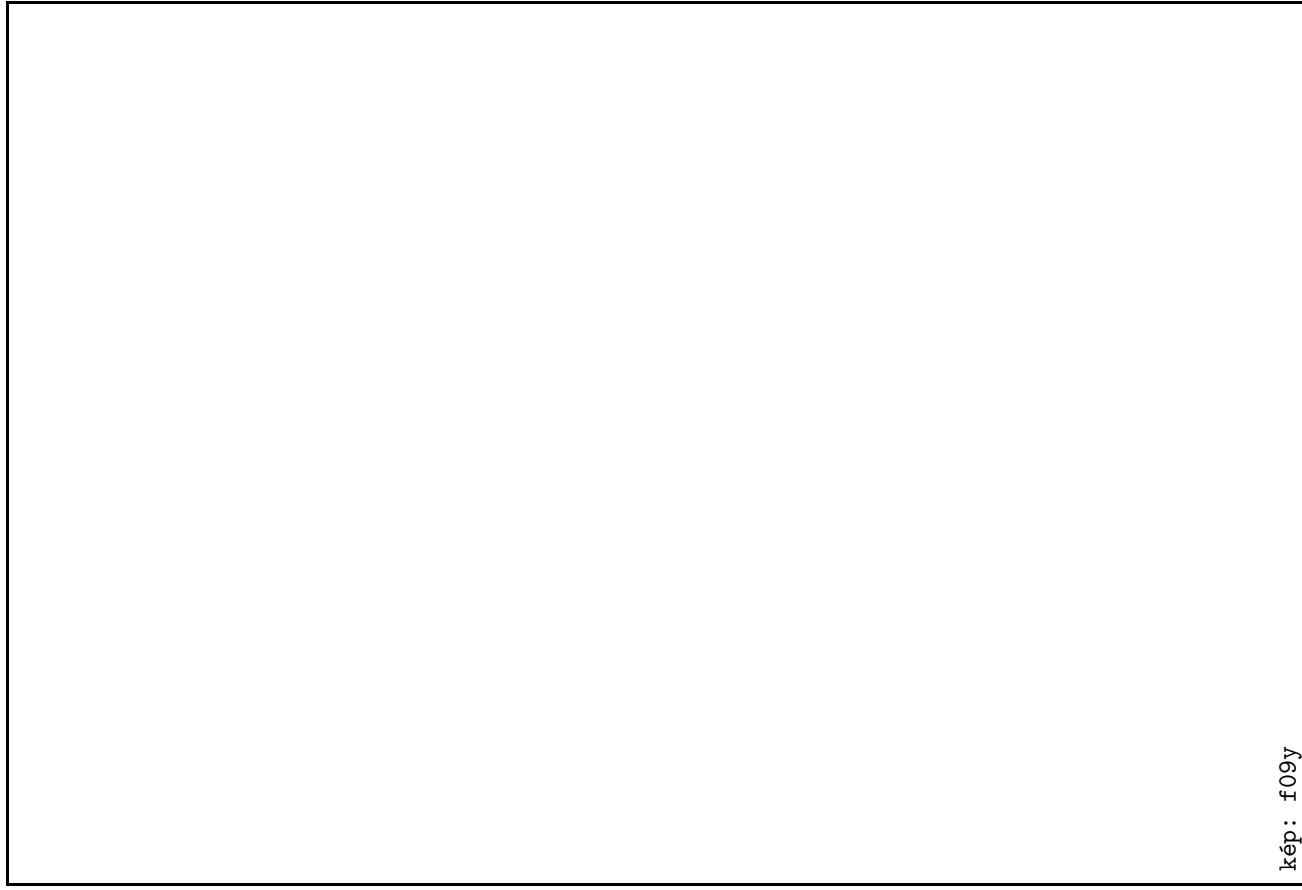

kép: f25y

kép: f24y

kép: f09y

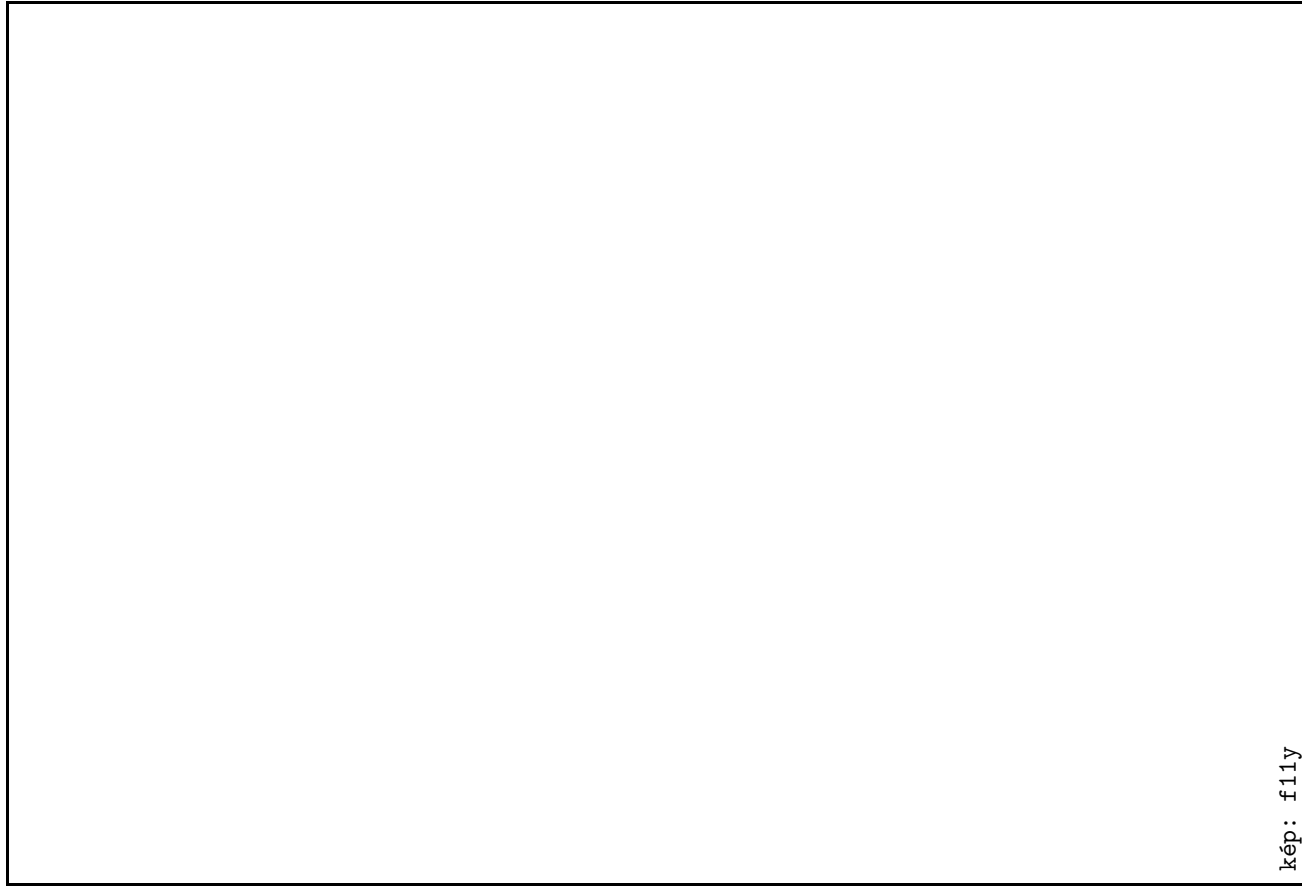
kép: f10y

kép: f23y

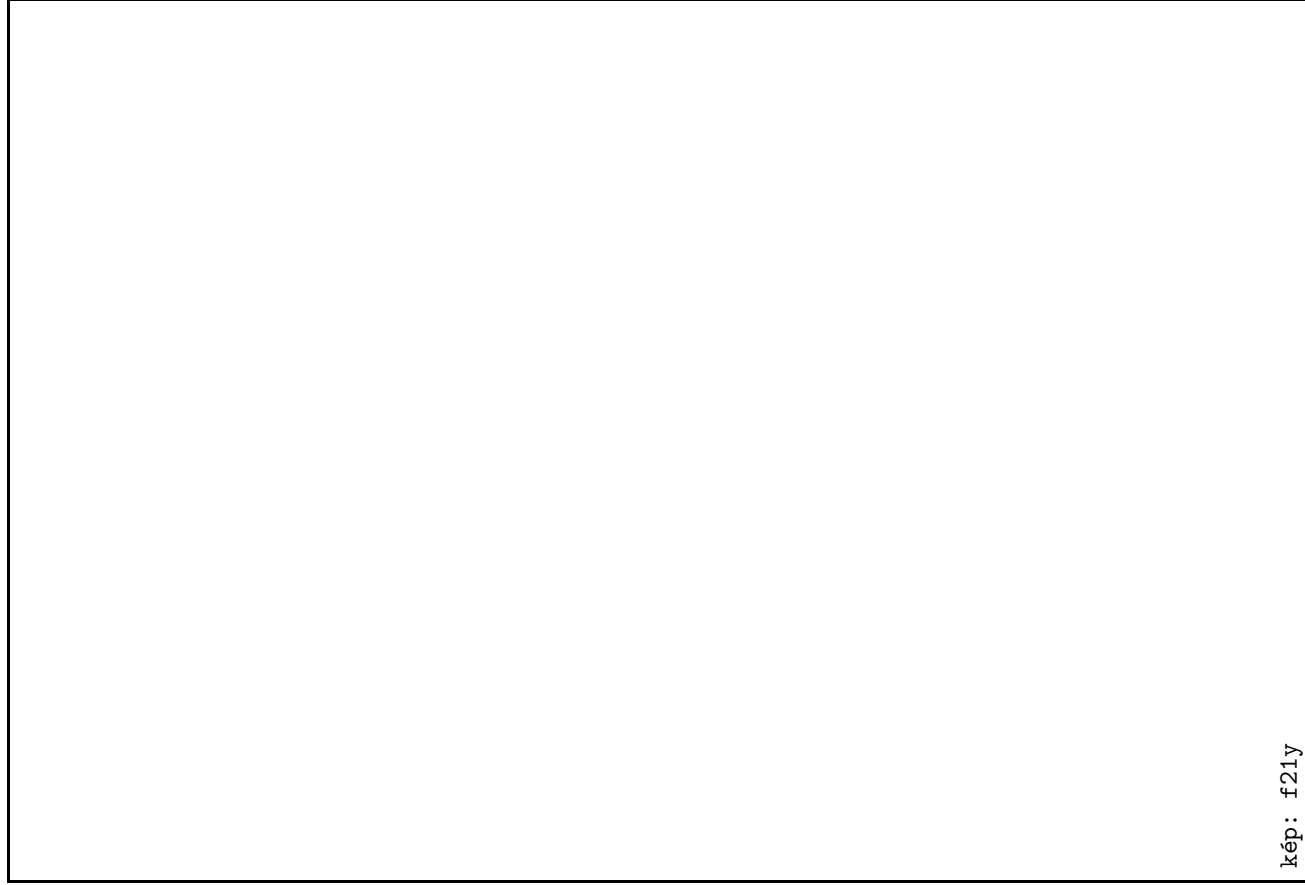
kép: f22y

kép: f11y

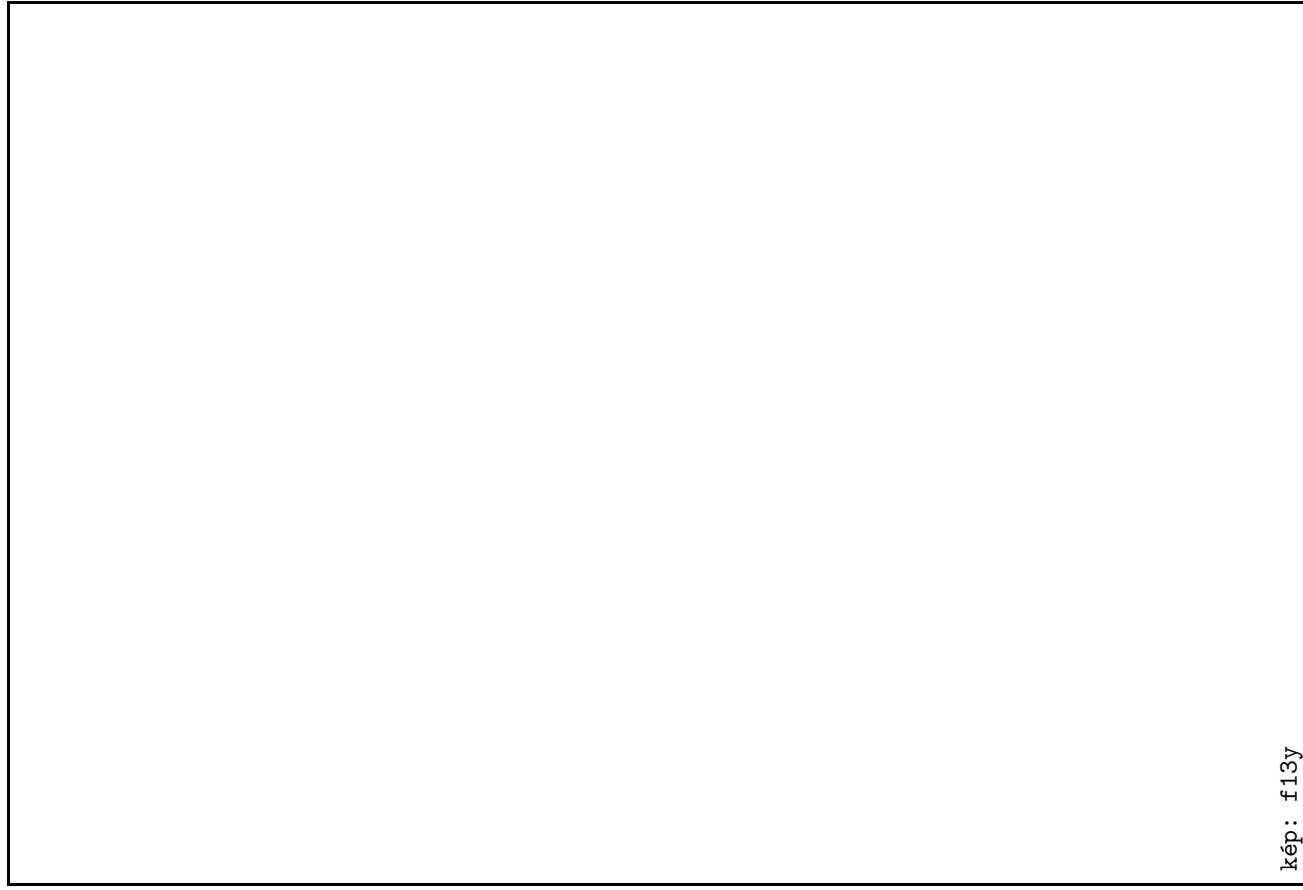
kép: f12y

kép: f21y

kép: f20y

kép: f13y

Tükröm, tükröm, mondd, ha kérdem,
Kí a legszebb a vidéken?

*1997. április 10., csütörtök, 21.30–22.00
Budaörs, Magyarország*

Robert Frost: Almaszedés után (Méri Boris fordítása)

Hosszú létrám két szára a koronán átszelve
A meenyország felé mutat.
És mellette, egy hordó, melyet még
Nem töltöttem meg, és két vagy három
Alma talán, melyet ott felejtettem az ágon.
De én most már végeztem az almaszedéssel.
A téli álom zamatát érezni ma éjjel
Az almák illata terjed, elszunnyadok.
Amikor ma reggel az itatóvályuban kristálylapra lettem,
És ezen keresztül a deres fűre néztem,
Azt a különös érzést, amit akkor éreztem
Kidőrsölni szememből még mindig nem tudom.
A kristálylap elolvadt, és elengedtem és eltört
De már régóta
Készültem az alváásra, amikor tönkrement.
És tudtam,
Álmom milyen alakot fög ölteni.
Hatalmas almák föltűnnek és elvésznek,
Nincs több szár, se levél, se virágzat,
És vörösbarna pöttyök ragyognak mindenhol.
Talpam már régóta fáj, hasogat,
Érzem minden létrafok nyomását,
Érzem, ahogy leng a létra, mikor hajlik az ág.
S folyton hallok fülemben a faláda
Morajlását, ahogy újabb és újabb almával lesz telibb.
Hiszen most már túl sok almát szedtem,
Agy vagyok, aki belefáradt a legnagyobb szüretbe,
Amit valaha is kívánhattam az életben.

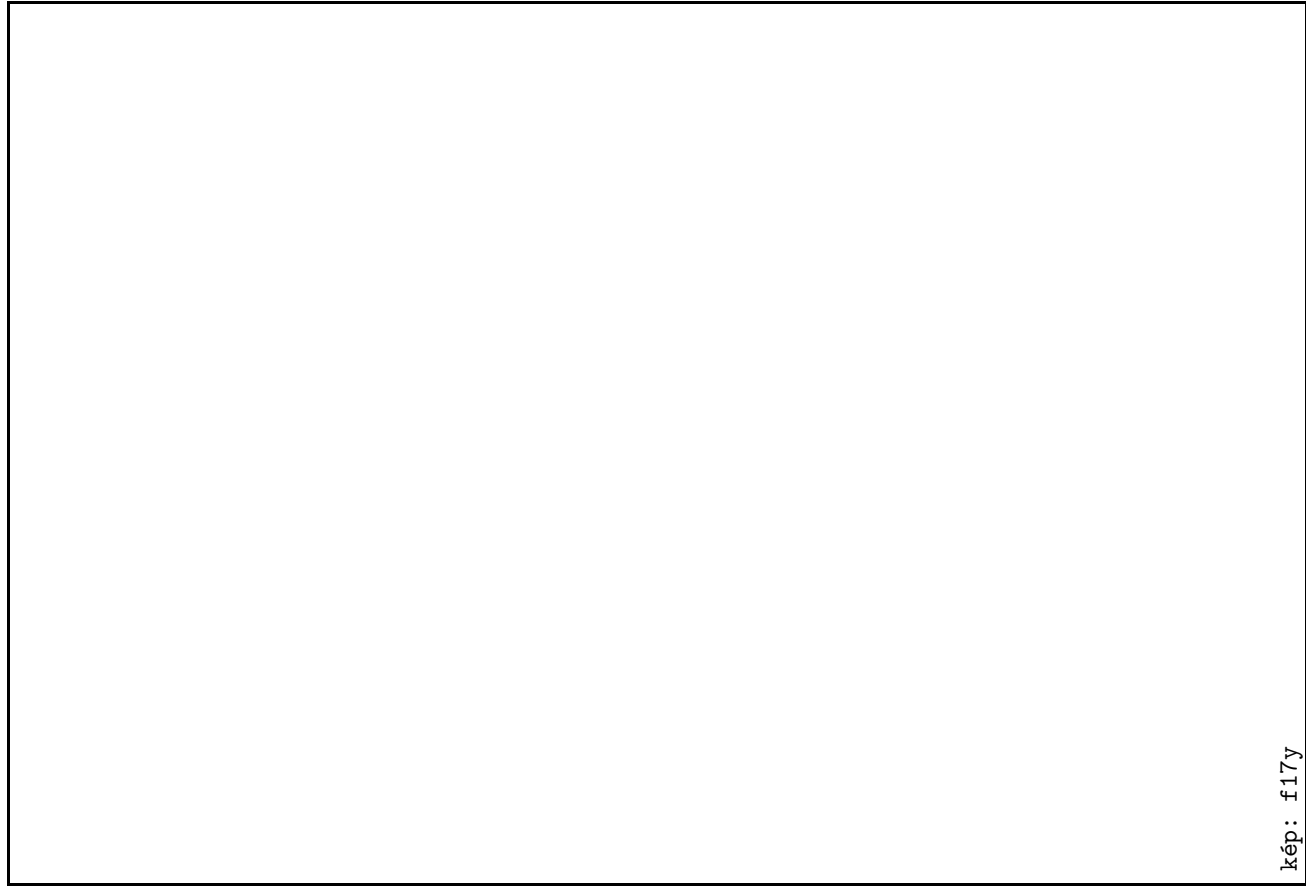
kép: f18y

kép: f15y

kép: f16y

kép: f17y